

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (neljäs jaosto)

30 päivänä toukokuuta 2006 (*)

Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta – Ajoneuvojen leasing – Kielto käyttää jäsenvaltiossa ajoneuvoa, joka kuuluu toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneelle leasingyhtiölle ja joka on rekisteröity jälkimmäisessä jäsenvaltiossa – Vakinainen käyttö ensimmäisen jäsenvaltion alueella

Asiassa C-435/04,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Cour de cassation (Belgia) on esittänyt 6.10.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 14.10.2004, saadakseen ennakkoratkaisun rikosoikeudenkäynnissä, jossa vastaajana on

Sébastien Victor Leroy,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Schiemann sekä tuomarit N. Colneric (esittelevä tuomari) ja E. Levits,

julkisasiamies: E. Sharpston,

kirjaaja: R. Grass,

ehdottaen, että asiassa annetaan työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti perusteltu määräys,

kuultuaan julkisasiamiestä,

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee EY 49–EY 55 artiklan tulkintaa.

2 Tämä ennakkoratkaisupyyntö on esitetty rikosoikeudenkäynnissä, jossa vastaajana on Belgiassa asuva Leroy ja jossa tätä syytetään siitä, että tämä on kuljettanut ajoneuvoa, jota ei ole rekisteröity kyseisessä jäsenvaltiossa ja jossa ei ole säädetyn rekisteröinnin yhteydessä myönnettävää rekisterikilpeä.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Yhteisön lainsäädäntö

3 EY 49 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätään seuraavaa:

”Jäljempänä olevien määräysten mukaisesti kielletään rajoitukset, jotka koskevat muuhun yhteisön valtioon kuin palvelujen vastaanottajan valtioon sijoittautuneen jäsenvaltion kansalaisen vapautta tarjota palveluja yhteisössä.”

Kansallinen lainsäädäntö

4 Ajoneuvojen rekisteröinnistä 20 päivänä heinäkuuta 2001 tehdyn kuninkaan päätöksen (Moniteur belge 8.8.2001, s. 27031) 2 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Ajoneuvo voidaan ottaa käyttöön ainoastaan, jos se on rekisteröity ja siinä on rekisteröinnin yhteydessä myönnetty rekisterikilpi.”

5 Saman päätöksen 3 §:ssä säädetään seuraavaa:

”1. Belgiassa asuvat henkilöt rekisteröivät 6 §:ssä tarkoitettuun ajoneuvorekisteriin ajoneuvot, jotka he aikovat ottaa käyttöön Belgiassa, vaikka kyseiset ajoneuvot olisi jo rekisteröity ulkomailla.

— —

2. Ulkomailla rekisteröityjen ja 1 momentissa tarkoitettujen henkilöiden käyttöön ottamien ajoneuvojen rekisteröinti Belgiassa ei kuitenkaan ole pakollista, kun on kyse

1. ajoneuvosta, jonka ulkomaalainen vuokralleantaja antaa sellaisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön käyttöön, joka on rekisteröitynyt belgialaisen kunnan väestörekisteriin tai Belgian kaupparekisteriin, kun vuokralleento tapahtuu enintään 48 tunniksi

— — ”

6 Tieliikennelakien koordinoinnista 16 päivänä maaliskuuta 1968 tehdyn kuninkaan päätöksen (Moniteur belge 27.3.1968, s. 3145) 29 § sisältää seuraamusjärjestelmän.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

7 Leroy, jonka kotipaikka on Belgiassa, tuomittiin 20.7.2001 tehdyn kuninkaan päätöksen 2 §:n 1 momentin ja 16.3.1968 tehdyn kuninkaan päätöksen 29 §:n mukaisesti siitä, että tämä oli kuljettanut Belgiassa ajoneuvoa, jota ei ollut rekisteröity kyseisessä jäsenvaltiossa ja jossa ei ollut säädetyn rekisteröinnin yhteydessä myönnettävää rekisterikilpeä.

8 Leroy myönsi olleensa kyseisen ajoneuvon, joka kuuluu Luxemburgin suurherttuakuntaan sijoittautuneelle leasingyhtiölle, pääasiallinen käyttäjä. Leroy ei väittänyt, että kyseistä ajoneuvoa oli tarkoitus käyttää jonkin muun jäsenvaltion kuin hänen asuinvaltionsa alueella tapahtuvan ammattitoiminnan harjoittamisessa.

9 Cour de cassation, jonka käsiteltäväksi Leroy saattoi asian, päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko 25.3.1957 tehdyn Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 49–55 artiklan kanssa ristiriidassa sellainen jäsenvaltion kansallinen lainsäädäntö, jossa kielletään kyseisessä jäsenvaltiossa asuvaa ja työskentelevää työntekijää käyttämästä sen alueella toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneelle leasingyhtiölle kuuluvaa ajoneuvoa, jos tätä ajoneuvoa ei ole rekisteröity ensin mainitussa jäsenvaltiossa, mutta se on kuitenkin rekisteröity kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

10 Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa määrätään, että jos ennakkoratkaisukysymykseen annettava vastaus on selvästi johdettavissa oikeuskäytännöstä, yhteisöjen tuomioistuin voi ratkaista asian perustellulla määräyksellä.

11 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kaikkien sellaisten kansallisten säännösten soveltaminen, joissa ilman objektiivista oikeuttamisperustetta rajoitetaan palvelujen tarjoajan mahdollisuutta tehokkaasti käyttää tätä vapautta, on ristiriidassa EY 49 artiklan kanssa (ks. mm. asia C-451/99, Cura Anlagen, tuomio 21.3.2002, Kok. 2002, s. I-3193, 29 kohta). Lisäksi palvelujen tarjoamisen vapaudesta hyötyvät sekä palvelujen tarjoaja että niiden vastaanottaja (asia C-429/02, Bacardi France, tuomio 13.7.2004, Kok. 2004, s. I-6613, 31 kohta).

12 On selvää, että jos ajoneuvo, joka on vuokrattu leasingyritykseltä, joka on sijoittautunut johonkin toiseen jäsenvaltioon, on rekisteröitävä jäsenvaltiossa, jossa ajoneuvoa käytetään, tämä vaikeuttaa jäsenvaltiosta toiseen harjoitettavaa leasingtoimintaa (em. asia Cura Anlagen, tuomion 37 kohta). Rekisteröintivelvollisuus muodostaa rajoituksen myös siinä tapauksessa, että toiseen jäsenvaltioon sijoittautunut yhtiö voi, vaikkei sillä olisi Belgiassa kiinteää toimipaikkaa, rekisteröidä ajoneuvon Belgiassa omiin nimiinsä (yhdistetyt asiat C-151/04 ja C-152/04, Nadin ym., tuomio 15.12.2005, 38 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

13 Rekisteröintivelvollisuuden mahdollisen oikeuttamisen osalta yhteisöjen tuomioistuin on jo tutkinut pääasiassa kyseessä olevaa lainsäädäntöä edellä mainitussa asiassa Nadin ym. antamassaan tuomiossa. Se katsoi tämän tuomion 55 kohdassa, että EY 43 artikla on esteenä sille, että ensimmäisessä jäsenvaltiossa voimassa olevan kansallisen lainsäädännön mukaan kyseisessä jäsenvaltiossa asuva itsenäinen ammatinharjoittaja velvoitetaan rekisteröimään siellä ajoneuvo, jonka on antanut hänen käyttöönsä toiseen jäsenvaltioon sijoittautunut yhtiö, jossa hän työskentelee, kun yhtiön ajoneuvoa ei ole tarkoitus käyttää vakinaisesti ensimmäisessä jäsenvaltiossa eikä sitä tosiasiallisesti käytetä siellä tällä tavalla.

14 Vastaavasti EY 49 artiklan ensimmäinen kohta on esteenä sille, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen ensimmäisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaan tässä jäsenvaltiossa asuvan henkilön on rekisteröitävä kyseisessä jäsenvaltiossa toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneelta leasingyhtiöltä vuokrattu ajoneuvo, kun kyseistä ajoneuvoa ei ole tarkoitus käyttää vakinaisesti ensimmäisessä jäsenvaltiossa eikä sitä tosiasiallisesti käytetä tällä tavalla.

15 Kansallisen tuomioistuimen on arvioitava pääasiassa kyseessä olevan vuokrasopimuksen kestoja sekä vuokratun ajoneuvon tosiasiallisen käytön luonnetta (ks. em. asia Nadin, tuomion 42 kohta).

16 Edellä esitetty huomioon ottaen esitettyyn kysymykseen on vastattava, että EY 49–EY 55 artikla eivät ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle ensimmäisen jäsenvaltion kansalliselle lainsäädännölle, jossa kyseisessä jäsenvaltiossa asuvaa ja työskentelevää henkilöä kielletään käyttämästä tämän jäsenvaltion alueella ajoneuvoa, jonka tämä on vuokrannut toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneelta leasingyhtiöltä, kun tätä ajoneuvoa ei ole rekisteröity ensimmäisessä jäsenvaltiossa ja kun sitä on tarkoitus käyttää vakinaisesti kyseisessä jäsenvaltiossa ja sitä tosiasiallisesti käytetään tällä tavalla.

Oikeudenkäyntikulut

17 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto) on määrännyt seuraavaa:

EY 49–EY 55 artikla eivät ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle ensimmäisen jäsenvaltion kansalliselle lainsäädännölle, jossa kyseisessä jäsenvaltiossa asuvaa ja työskentelevää henkilöä kielletään käyttämästä tämän jäsenvaltion alueella ajoneuvoa, jonka tämä on vuokrannut toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneelta leasingyhtiöltä, kun tätä

ajoneuvoa ei ole rekisteröity ensimmäisessä jäsenvaltiossa ja kun sitä on tarkoitus käyttää vakinaisesti kyseisessä jäsenvaltiossa ja sitä tosiasiassa käytetään tällä tavalla.

Allekirjoitukset

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.